

Foamea te face destept; si putin economist

Am auzit demult pe cineva spunand ca foamea te face mai destept. N-am dat prea mare importanta acestei constatari, inasa azi ii dau dreptate celui ce rostise enuntul. Și as mai adauga ceva: foamea te face nu doar destept ci si nitel priceput intr-ale economiei. S-a intamplat ieri sa schimb cateva fraze cu un bugetar de rand, ce avea frica-n oase si ghioraitul matelor pregatit pentru vremurile ce stau la panda. Nu mi-a vorbit despre vreo dorinta de a vedea Guvernul cu rotile in sus, despre vreo pofta de razbunare pe chivernisitii momentului sau pe cei consacratii in trecut. Mi-a spus doar ca si-a pierdut orice speranta: "As fi de acord sa ni se ia 25 la suta din salarii, dar sa ni se spuna clar pana cand. Ne ia acum, dar cine spune ca la anul vor reveni salariile la nivelul de azi? Am fost dusi cu vorba de atata ori, de ce am mai crede azi in promisuni? Cum o sa se relanseze economia daca oamenii nu mai au bani, n-or sa mai consume, n-o sa mai vina nimeni sa investeasca?". N-am continuat discutia, pentru ca omul parea destul de amar, iar intrebarile lui retorice n-aveau raspuns; sau daca aveau, era unul amar. Nu trebuie sa fii specialist, doctor in economie pentru a intelege ca nu poti vorbi despre o crestere economica in absenta unor masuri gandite sa puna in miscare acea economie. Se taie pensii, se taie salarii, se taie cheltuieli pentru ca nu sunt bani. Se vorbeste despre crestere economica. Cum? Cu ce? N-am auzit pomenindu-se despre vreo masura de relaxare a fiscalitatii, despre largirea latului asezat pe gatul agentului economic bombardat de taxe, impozite, controale si birocratie, despre incurajarea productiei interne. Pana si programul prin care se va oferi un mar fiecarui elev se zvoneste ca va fi adjudecat de producatori din afara tarii. Dupa ce ni s-a promis ca pensiile si salariile bugetare nu vor creste dar nici nu vor scadea, dupa ce am trecut peste etapa imprumutului de la FMI sub forma de "centura de siguranta", in fine, dupa multe contradictii, gandul ca din 2011 veniturile ciopartite si-ar putea recapata forma de acum, nu mai are puls. in fond, nici macar premierul, un personaj care vorbeste mereu in termeni plini de optimism despre viitor n-a garantat ca pensiile si salariile vor reveni din 1 ianuarie 2011 la forma initiala; a spus ca vom vedea la momentul respectiv. N-ar fi tinut nimanui de cald o asemenea asigurare, dar cu atat mai mult cu cat nu s-a dat, a trage nadejde la mai bine e o atitudine utopica. Un lucru am inteles eu din scurta discutie de ieri: ca ceva solidaritate si disponibilitate la sacrificiu ar mai fi. Cu increderea stam nasol de tot. Și daca incredere nu e, nimic nu e. Asa ca solidaritatea si disponibilitatea ies din discutie. Ar trebui, dupa regulile logicii, sa ramana furia. Ei bine, nici furiosi nu mai suntem. Sa incercam cu resemnare? Asta era. Asta-i leacul. De secole.

Cuvinte cheie: [centura de siguranta](#)